

(37)

Exempli hanc C. M. ad Ser. mu. Regem Catholicum in neg. Conc. 10
latas 25 January 1563

Ferdinandus divina fauente gratia clementia Electus Rom. Imperator
semper Augustus, ac Germania, Hungaria, Bohemia Dalmatia, Croatia, Sclauo-
nia & Rex. Infans Hispaniar., Arxidux Austria, Dux Burgundia & Marcdus
Morauia & Comes Tirolis & Ser. mo. Principi Dno Philippo Regi Hispaniar.,
utriusq. Sicilia, Hierusalem & Regi Catholico & Arxiduci Austria, Duci
Burgundia & nepoti et fr. nro charo. salutem ac beneuolentia, omnisq. fe-
licitatis continuam ac perpetuum incrementum. Ser. me. Princeps nepos ac
frater car. Accepimus ser. tua has die xx mensis superioris octobris
latas, quas et Ser. ur. designatus ad Conc. Orator Illu. Comes de Luna suis
lris prosequutus est, transmissa ad nos summario instructionis quam Ser. tas v.
illi prescripsit, et inde facile cognouimus pram atq. Catholicum Ser. v. animu
ac praelarum studium inuandae et erigendae Sapientiae Cath. statum, necnon
singularem prudentiam qua hoc neg. tractandum suscepit quam quia plu-
rimi equidem facimus pro magnitudine rei praetermittere nolimus, quin
Ser. v. quid nos de quolibet arto sentimus amanter patefacere

Quod igitur Ser. v. in primo Conc. Decreto difficultas occurrit in uerbis illis
Proponentibus Legatis & quibus uerendum putat Ser. tas v. ne Rom. legati
id agere uoluerint ut hoc artificio Patribus nouo exemplo adimerent fauul-
tatem proponendi ea quae Deo. Co. necessitas postularet, si Legatis ipsis dis-
plensset & animaduertimus Ser. tom v. idem nobiscum sentire, quia nos
semper fuimus in ea sentia quod non solum Legatis Conc. sed Patribus
quoq. immo etiam nobis et alijs Co. orbis regibus Principibus, Potentatibus
et Dnys. liber esse deberat in Conc. proponere quae uel publica Christianitatis
utilitas suaderet, uel cuiusq. Regni et prouinciae priuata necessitas postu-
laret. Hinc factum est cum paulo post initum fuisset Conc. misissemus Ora-
toribus nris scriptum quoddam de liberatoriu de artibus nonnullis tum
reformationem, tum usum calicis et alia concernentibus, et ipsi Oratores nri

231
id Legatis et Patribus iuxta mandata a nobis accepta proponere uoluerunt
Legati uero id nullo modo concedendum duxerunt, quod nos nequaquam id
dissimulauerimus, quemadmodum Ser.^{tas} V. ex adiunctis extralibris Ser.^{tas} V.
ultra citroque scripta fuerunt manifeste perspicuet siquidem ad libertatem
Conc.^o pertinere uisum non est cum Patres, tum etiam Christiane Reip.^o potestatis
tatis, Reges, Principes et Dominaciones ab omni prorsus facultate proponendi
in Conc.^o excludi. Quamobrem eo facilius etiamnum snie et proposito
Ser.^{tas} V. adstipulamur, quod scilicet debita cum modestia a Regibus Legatis pe-
tenda sit expressa uerborum illorum declaratio non dubitantes Ser.^{tas} V.
Chr.^{mu} Francie et Portugallie Reges Ser.^{tas} V. utidem non defuturos esse
quos deliberationem expectabimus mandata quoque iam statim daturi
ad Oratores nros ut sese in petenda huiusmodi declaratione, ac promo-
uendis us que ad libertatem Conc.^o et publicam utilitatem spectant cum
Ser.^{tas} V. aliorumque Regum et Principum Oratoribus coniungant
Ad hoc monebimus eosdem nros Oratores ut interea sicuti Ser.^{tas} V. optat rem-
dissimulent, et secretam teneant donec eorum inter omnes Consilijs una-
nimi consensu atque conatu res suscipi queat

Et quia Ser.^{tas} V. censet non nimis acriter urgendum esse neq.^m reformationis
propterea quod uendicantibus Legatis sibi ipsi omnem proponendi facultatem
exiguus inde expectandus sit fructus non absce fore putamus quod Ser.^{tas} V.
animum nrm ingenue aperiamus, quod ser. eius promouenda hucusque fuerunt
studiosissimi. quam certe eo conatu urgendam et promouendam suscepimus
ut quo ad eius unquam fieri possit omnibus tractatibus anteponeatur, multo ut
supradictum est ad Oratores nros scripto in quo plura reformationis capitula
comprehensa erant Quod neq.^m Ser.^{tas} V. nec quisquam alius nobis uitio uent
si euidentem eius in s. Imp.^o ac Regnis et dnys nris hereditarijs necessitate
considerauerit, que tanta, et tam manifesta est, quod reformatione post-
posita frustra uideatur ulla unquam expectari in religione unitas et concordia

dia, ubi tamen debitam semper adhiberi uolumus moderationem, ne quis
 arguere posset nos modestas fines excessisse, et intempertius uel impoz,
 tunius agendo progressum Concilij impedire uel, tñ oratus effectus hucusq;
 pps uotis nris non ex omni parte respondet, quia aliud obtinere non potuimus
 quod nri Card^{les} legati potuerunt se e predicto scripto nro extracturos
 particulatim qua ibi congesta sint reformationis capita, et ea cōmodo quoq;
 tempore Patribus proposituros, Quod ne postponatur ad precauendam
 maiorem ab ecc^a defectionem et extremum religionis Catholice in Hisce Im,
 perij ac Regnos et Dnros nros, prouincijs interitum officij nri Cas. esse
 arbitramur, p^{ri}mos Card^{les} interdum comonefacere, sed id egimus hucusq;
 et acturi sumus postea ita placide quod huiuscemodi frequentioribus
 monitis et interpellationibus nris Concilij progressum minime impeditum
 in confidamus.

Neq; uero miramur quod Ser^{tas} V. non eo quo nos animi feruore neg^m re,
 formationis hactenus uigere uoluerit, quia non ignoramus Regnos Ser^{tas}
 V. ac Imperij et nros regnos, et dnros, longe disparem esse rationem
 Nam Ser^{tas} V. regna et dnra secuti persistunt ad sua in Cath religione, ita
 diuina benignitate reformatione et emendatione in clero contopere non
 egent quo quidem noie Ser^{tas} V. beneuole congratulamur, eiq; hanc fe
 licitatem perpetuam esse desideramus

Quod attinet ad instructionem Ser^{tas} V. Oratori prescriptam cuius Summarij
 nobiscum etiam Ser^{tas} V. beneuole coicere uoluit nos pro mutua nra archie^a
 cōsultione de ea quoq; Ser^{tas} V. paternum nrm iudicium significare non du
 bitamus

Et imprimis ut uniuersaliter de ipsa instructione amici nri sensu exprimamus
 nobis nihil occurrit quod mutatum uel emendatu in ea uelimus quia satis
 nobis cognita et spectata est Ser^{tas} V. pietas et Cath religionis studium, qua
 ex hac instructione ita apparet, ut eam oia facturam, et Oratori suo in
 postea quoq; demandaturam sciamus qua ad tuendam et conseruan' libertatis
 Concilij et consequen' optatissimam in religione concordiam et unitatem spectant

331
Scimus maximam esse dissimilitudinem et diuersitatem inter sacrum Rom.
et Regna et dñia nra, ac illa regna et dñia quibus Ser.^{us} V. praesit, nec posse
negocia Regnor^{um} et prouinciar^{um} Ser.^{us} V. eodem semper modo tractari quo tractantur
neg^a illor^{um}, quandoquidem aliud expedit eis, aliud eis. sed tamen nobis persuasum
sumus Ser.^{us} V. us que nos subinde pro comodo sacri Imperij et Regnorum
eor^{um}q^{ue} nror^{um} in Conc^{ilio} proposituri sumus nihil impedimenti exhibituram esse
quemadmodum neq^{ue} nos Ser.^{us} V. in illis que comodum Regnorum suor^{um} concernunt
quicq^{ue} negocij uel impedimenti exhibere cogitamus

Porro cum facile sit coniectura assequi quantum momenti allaturum sit ad rem in
Conc^{ilio} prospere gerendam si qua ratio iniri posset componenda controuersia que
Ser.^{us} V. cum rege Br^{itannico} de precedentia intercedit nobis profecto ualde grata ac
est Ser.^{us} V. pie et equanimitas, quam contestatur in eo quod nolit ex sua parte
quicq^{ue} fieri sine prioris, et dignioris loci obtemendi gratia, sine alterius cuiuscuq^{ue}
humane gloriae causa progressum Concilij turbari seu impediri, et quod ab hinc
his, et aequis rationibus ac medijs sopienda in praesens illius controuersiae se non
abhorreret ostendat. Et haec quidem uia ac ratio uidetur esse plane aequa et comoda
qua modo in medium adducta et proposita est opera sine. N. nimirum quod
Oratoribus regis Br^{itannici} permittatur electio loci sine eius qui est ad latus Oratoris
nror^{um} immediatus ser^{uus} post ipsos, uel alterius ser^{uus} qui est ex opposito, et e conspectu
ipsor^{um} Orator^{um} nror^{um} primus. Attamen arbitramur cum duntaxat comodam et
idoneam fore in publicis congregationibus et Sessionibus, sed quando uentum
fuerit ad processiones aut alios similes actus uehementer dubitamus
ne parum talis ratio expediat. ita ut magnopere cupimus hae quoq^{ue} in parte
modum aliquem inueniri qui Ser.^{us} V. dignitati et existimationi satisfaciat
ut ois ma^{gnitudo} contentio in praesenti Concilio praecedatur ne propter istiusmodi
controuersiam salus publica uniuersae Christianitatis diutius impediatur
Illud praeterea nobis beneuole probatur quod Ser.^{us} V. Oratori suo inuocent
ut cum nris Oratoribus et hominibus mutuan^t intelligentiam habeant, neq^{ue} uera
nos hucusq^{ue} praetermissimus idipsi nris Oratoribus frequentius inculcare
seueriter id ad libertatem Conc^{ilio} et res in Christianitate bene gerendas max^{ime} uisum esse

167

In neg.^o continuationis huius Concilii nos uelementer cupimus eam quaestionem iam tandem esse sepultam nec amplius in disputationem uocari. Itaque nobis ualde placet quod Ser.^{tas} V. Oratori suo iniunxerit ut saltem ad finem usque Concilii mentionem continuationis supprimat, et silentio praebeat.

De Indice sive Catalogo generali librorum, prohibitorum, et non approbatorum, sumus et in eadem cum Ser.^{tas} V. sententia quod hoc tempore ab huiusmodi discussione librorum, et operum facile supersederi queat.

De saluo conductu generali qui in Concilio pro securitate illorum, qui Catholicam religionem non sequuntur concessus fuit, quem Ser.^{tas} V. nimis late patere arbitratur nos sane diffiteri non possumus quin ipsam et summo studio procurauerimus ut saluus conductus ille in amplissima forma expediretur.

Verum id non eo consilio a nobis factum est, ut pluribus Sacerdotibus fenestram aperiremus aut officio Inquisitionis quod est in Hispaniis uel alijs cuiuscumque Regni constitutionibus prauidicium afferremus sed ut tanto facilius inducerentur Augustanae confessionis Ordines et sectatores quo et ipsi in Concilio comparerent. Id quod ad consequendam felicem Concilii exitum magnopere profecturam semper iudicauimus. Quia quo tanta contentione praeteritis annis conquesti sunt sibi de fide publica in proximè habendis concilijs non satis causam fuisse. Postea uero iam satis constat illos in presenti Concilio non comparituros, non opus esse uidetur, quod de formula salui conductus usque adeo sumus amplius solliciti, aut nos Ser.^{tas} V. in hoc articulo opponamus.

Porro articulum de residentia Episcoporum, utrum ea sit de iure diuino, uel Humano qui a certo tempore a Patribus in dubium et controuersam uocatus ac summa contentione in alterutram partem disputatus est, etsi nos quoque minus necessariam hoc rerum et temporum statu existimamus tamen nolimus huiusmodi controuersiam et disputationem nos immiscere, aut eam uel promouere, uel impedire sed nobis expedandum duximus quid Patres inter se deliberaturi et decreturi essent cui nostrae sententiae etiam num inhaeremus.

Ceterum quod Ser.^{tas} V. dicto suo Oratori iunxit ut seculo obolet et pro

videat ne Cone^m vel prorsus abrumpat? vel precipitetur propter rationes
in ser^{to} V. instructione allegatas nos optime factum censemus, et ora
toribus nris idem suavisq; inuicemus

Atque hæc quidem sunt que in Soc publico neg^o candidè et amantè cum
Ser^{to} V. coicere uoluimus. Ser^{tem} V. quod reliquum est rectissime ualen
optant^{is} Dat